

Arrest

nr. 236 675 van 10 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonse nationaliteit te zijn, op 29 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. FRANSSEN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn, afkomstig van Kabala. Toen u 5 jaar oud was, verhuisde u met uw moeder van Sefadou naar Kabala, omwille van een conflict tussen uw ouders. Uw vader bleef in Sefadou wonen en u had sindsdien geen contact meer met hem. U ging met uw moeder bij uw oom wonen. U mocht van uw oom niet naar school, maar diende, zonder betaling, voor hem op zijn landerijen te werken. U bleef dit doen omdat uw moeder erop aandrong dat u zou gehoorzamen aan haar broer. Uw moeder werd echter ziek en bedlegerig. Ze had pijn aan haar voeten. Uw oom kloeg erover dat haar benen stonken en de geur in zijn huis hing.

Op een dag kwam u van uw werk op het land thuis en was uw moeder aan het wenen. U verzorgde haar en ze zei u dat uw oom koffie voor haar had gemaakt en ze sindsdien buikpijn had. Even later stierf uw moeder.

Na de dood van uw moeder begon uw oom u te slaan. U bekloeg zich bij de kinderen van uw oom dat zij naar school mochten gaan en u niet. Toen u 16 jaar was ontstond er een conflict over schoenen die u van uw goede vriend A. gekregen had en die uw neef verkocht had. Bij dat conflict werd u ervan beticht uw tante geslagen te hebben, waarop uw oom u naar de politie bracht. U bleef een week bij de politie opgesloten, tot een commissaris u zag en oordeelde dat u te jong was om in de gevangenis te zitten en er geen bewijs tegen u was, waarop u werd vrijgelaten. Hierna begaf u zich naar uw vriend A., waar u sindsdien verbleef.

Omdat u geen eten kreeg bij uw oom, at u in een kerk. Op een dag eind 2015 zag uw tante u daar. Samen met haar kinderen overtuigde ze u om mee te gaan naar hun huis. Toen u daar was, werd u er door uw oom vastgebonden en geslagen met elektriciteitsdraad. U bleef er tot de volgende ochtend, toen A. u daar vond en u bevrijdde. Jullie gingen samen naar de politie waar A. voor u het verhaal deed over uw oom. Uw oom werd opgepakt en opgesloten in de cel. U werd naar het ziekenhuis gebracht voor verzorging. Hierna verbleef u opnieuw bij A.. U keerde de volgende dag terug naar het politiekantoor omdat de commissaris u geld beloofd had om eten te kopen. U zag de commissaris die dag niet maar u zag wel uw oom in de cel, die u zei dat eender waar u bent, hij u zou vinden en hij u zou vermoorden als hij uit de cel kwam. Meteen hierna vroeg u aan A. om u te helpen naar een andere plaats te gaan. A. meldde u dat ook hij zin had om weg te gaan. Hierna vertrokken jullie in 2016 samen uit Sierra Leone. A. kwam tijdens jullie reis in Algerije om het leven. U kwam in België aan op 18 oktober 2018 en vroeg internationale bescherming op 24 oktober 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan immers helemaal geen geloof gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Kabala (Sierra Leone), waar u nochtans al uw problemen situeert.

Zo kan al worden opgemerkt dat uw verklaringen over sinds wanneer u in Kabala woonde, tegenstrijdig zijn. Voor de DVZ verklaarde u immers dat u in Kabala woonde sinds u 10 jaar oud bent (zie verklaring DVZ, nr. 10), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u - denkt dat u - op 5-jarige leeftijd van Sefadou naar Kabala verhuisde (zie notities CGVS, p. 3).

*Verder dient te worden vastgesteld dat u **merkwaardig veel Frans spreekt en begrijpt** voor iemand die heel zijn leven in Sierra Leone woonde en nooit naar school ging (zie ook nota DVZ dd. 4/3/2019). Reeds aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS confronteert de protection officer (PO) u met het feit dat u blijkbaar veel van de vragen in het Frans begrijpt (aangezien u antwoordt zonder de vertaling naar het Malinke af te wachten). U bevestigt inderdaad veel te begrijpen in het Frans en wijt dit aan uw verblijf in Natoye en aan uw reis van Mali tot in België, waarbij u stelt : 'we hebben veel Frans gepraat' (zie notities CGVS, p. 4). U geeft aan nooit Frans geleerd te hebben in uw land (Sierra Leone). Hoewel niet kan uitgesloten worden dat iemand snel een taal oppikt, is het toch wel opvallend dat u in vragen over Kabala zelf verwijst naar termen als 'quartier' (zie notities, p. 4). U verwacht de termen 'street' en 'quartier' en denkt duidelijk dat het woord 'street' verwijst naar een wijk. Immers wanneer u gevraagd wordt of u met 'street' een straat of een wijk bedoelt, verwijst u zelf naar het woord 'quartier' om uw verklaringen uit te leggen.*

Wanneer u naar het einde van het gehoor toe opnieuw wordt uitgelegd dat 'street' hetzelfde is als 'rue' en dat het niet hetzelfde is als 'quartier', voegt u toe dat u in het Frans alles verwacht (zie notities CGVS, p. 15). Er werd u echter helemaal niet gevraagd Frans te spreken tijdens het onderhoud. U lijkt bovendien wel degelijk vertrouwd met de Franse woordenschat, maar blijkt niet op de hoogte van de betekenis van het Engelse woord 'street' (dat u moet uitgelegd worden aan de hand van Franse woorden), wat merkwaardig is voor iemand die uit een land zou komen waar Engels een belangrijke, zelfs officiële, taal is (zie informatie in uw administratief dossier).

Deze vaststelling in verband met uw ongeloofwaardige herkomst uit Kabala - en bij uitbreiding uit Sierra Leone - wordt nog bevestigd wanneer u tijdens het verhaal over de dood van uw moeder plots laat vallen dat u op een bepaald moment 500 **Francs** nodig had voor haar medicijnen (zie notities, p. 7). Wanneer de PO u onmiddellijk onderbreekt en vraagt of u 500 Francs bedoelde, wijzigt u uw verklaringen naar 500 Leones. Dat u in uw verhaal verwijst naar een andere munteenheid dan diegene die gangbaar is in Sierra Leone (zie informatie in uw administratief dossier), tast opnieuw uw verklaringen aangaande uw herkomst uit Kabala en Sierra Leone aan.

Ook uw verklaringen voor de DVZ, met name dat Kabala in een zuidelijke provincie (van Sierra Leone) ligt, waarvan u de naam echter niet kende (zie verklaring DVZ, nr. 10), is opmerkelijk. Immers, Kabala is gesitueerd in het noordelijke deel van Sierra Leone, in de Northern Province van het land (zie informatie in uw administratief dossier). Voor de DVZ verklaarde u ook dat uw exact adres 'Karbala Town - Makeni (wijk)' is (zie verklaring DVZ, nr.10). Voor het CGVS verwees u echter naar de N'Fagiestreet / district in Kabala als uw officieel adres. Nergens maakt u melding van een wijk die 'Makeni' heet, ook wanneer u expliciet naar districten of plaatsnamen in Kabala wordt gevraagd (zie notities CGVS, p. 3, 4).

Gevraagd naar belangrijke gebouwen in het centrum van Kabala, vermeldt u een kerk, eveneens in het N'Fagiedistrict (zie notities, p.4). U weet echter niet hoe deze kerk heet. Gevraagd of er maar één kerk is in Kabala, geeft u aan enkel deze te 'kennen'. Het is merkwaardig dat u dan de naam van deze kerk niet blijkt te kennen, des te meer omdat u nochtans in een kerk in Kabala regelmatig ging eten (zie notities, p. 10).

Gevraagd naar de naam van de hoofdstraat van Kabala, verklaart u die niet te kennen. U opgemerkt hoe dat komt dat u die niet kent, komt u toch met een naam voor de dag en verklaart u dat jullie die 'Big Road' noemen (zie notities, p.4). Door het CGVS kon nergens de naam 'Big Road' teruggevonden worden in Kabala.

Verder zijn ook uw verklaringen over uw persoonlijke situatie - die nochtans van belang is voor uw asielrelaas - in Sierra Leone niet geloofwaardig. Zo verklaarde u voor de DVZ dat uw moeder overleed in 2012 en uw vader in 2014 (zie verklaring DVZ, nr. 13). Voor het CGVS verklaarde u echter dat eerst uw vader stierf en daarna uw moeder (zie notities, p. 6). Ook wat betreft uw oudere zus, die u de ene keer T. noemt (zie verklaring DVZ, nr. 17) en de andere keer F. (zie notities, p. 5), zijn uw verklaringen allesbehalve consistent. U verklaart dat uw zus in Guinee woont sinds ze getrouwd is, maar u weet niet sinds wanneer (zie notities, p.5). Gevraagd of ze al in Guinee was toen u nog in Sierra Leone was, zegt u 'neen, ze was in Sierra Leone maar we woonden niet samen'. Echter, later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u dat **uw zus reeds gehuwd was, toen uw moeder stierf** (in 2014 dus) (zie notities CGVS, p. 6, 9). Indien uw zus naar Guinee vertrok sinds haar huwelijk, en ze nog niet in Guinee woonde toen u nog in Sierra Leone was, is het onmogelijk dat ze in 2014 gehuwd is. Voor de DVZ verklaarde u trouwens uitdrukkelijk dat **uw zus gehuwd is na uw vertrek** en stelde u dat zij (alvast op het moment van uw onderhoud bij de DVZ, dd. 7/11/2018) nog in Sierra Leone woonde (zie verklaring DVZ, nr.17). U maakt het, door deze ongerijmdheden, niet aannemelijk dat u enkel op uw oom aangewezen was in Sierra Leone.

Ook bij uw verklaringen over de problemen met uw oom kunnen enkele bedenkingen worden gemaakt. Zo verklaart u enerzijds dat u voor uw oom gewerkt hebt vanaf dat u bij hem woonde tot het overlijden van uw moeder (zie notities, p. 7). Even later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wat u dan deed na het overlijden van uw moeder, verklaart u toch bij uw oom gebleven te zijn, omdat u niet wist waarheen. Doorgevraagd of u niet kon verhuizen naar een ander huis, verwijst u naar de woorden van uw moeder, die u zei alles te doen wat uw oom u vroeg. U bevestigde dat u bij uw oom bleef omdat uw - ondertussen overleden moeder - u dat gezegd had (zie notities, p. 9). U verklaart verder dat u nog een jaar en enkele maanden na de dood van uw moeder bij uw oom gebleven bent en eind 2015 het huis van uw oom verlaten te hebben (zie notities, p. 10, 14).

U verklaart anderzijds dat u door uw oom werd mishandeld en geslagen, zelfs naar de gevangenis werd gestuurd na een conflict met uw tante en neven. U verklaart dat u rebeleerde en weigerde te werken op het veld voor uw oom (zie notities, p.9, 10). Dat u dan toch nog meer dan een jaar bij uw oom bleef omdat uw overleden moeder u gezegd had te gehoorzamen aan haar broer, tart elke verbeelding.

U gevraagd hoe oud u was toen u in de (politie)gevangenis zat, nadat u uw tante beweerdelijk zou hebben geslagen, verklaart u dat u toen 16 jaar was (zie notities, p. 13). Er dient te worden opgemerkt dat u, volgens de door u opgegeven geboortedatum (10/01/2000), 16 jaar werd op 10 januari 2016. U verklaart echter eind december 2015 het huis van uw oom te hebben verlaten, waarna u enkele dagen bij A. verbleef alvorens samen met A. Sierra Leone te verlaten ergens in 2016 (zie notities, p. 14). Ook voor de DVZ verklaarde u dat u in 2016 gedurende een week werd vastgehouden in het politiebureau van Kabala (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ). Dit is echter niet verenigbaar met uw verklaringen dat u enkele dagen na eind 2015 Sierra Leone verliet (zie notities, p. 14).

U verklaarde verder dat u door uw oom werd opgesloten in een kelder aan zijn woning, waar u werd mishandeld (zie notities, p. 10-11). U vermeldde verder dat, waar ze u vasthielden, niemand u kon horen. In dat opzicht is het merkwaardig dat uw vriend A., die u kwam zoeken omdat hij u de hele dag nog niet gezien had, u riep en u hem kon horen. U riep zelfs terug, en ook hij kon u horen (zie notities, p. 11). Waarom u dan eerder verklaarde dat u zich in een kelder bevond waar niemand u kon horen, is een raadsel.

Vervolgens verklaarde u dat u de dag nadat u uw oom ging aangeven bij de politie, terugkeerde naar het politiekantoor waar u vernam van een bewaker dat uw oom gezegd had dat overal waar hij je zou zien, hij je zou vermoorden (zie notities, p. 15). Nog daargelaten dat het niet verstandig is dat iemand die opgesloten zit in de gevangenis van de politie dergelijke dreigingen blijkbaar openlijk uit, dient te worden opgemerkt dat u eerder stelde dat u via A. ('de grote') vernam dat uw oom dat gezegd had in de gevangenis (zie notities, p.12).

U weet verder niet hoe lang uw oom heeft vastgezeten (zie vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, notities, p. 12). U verklaart te weten dat uw oom intussen werd vrijgelaten, nadat u Sierra Leone verliet, omdat A. u dat zei (zie notities, p. 13). U weet echter niet hoe A. vernam dat uw oom vrij was (zie notities, p. 14).

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u jarenlang de terreur en mishandeling van uw oom verdraagt door bij hem te blijven wonen, maar dat u, op het moment dat u steun en onderdak krijgt van uw vriend A. en op het moment dat de Sierra Leonese autoriteiten u trachten te beschermen tegen uw oom door hem op te pakken, plots wel beslist om te vertrekken, maar dan ook meteen uit uw beweerde land van herkomst. Uw jarenlange passiviteit staat in schril contrast met uw plotse doortastendheid bij uw vertrek uit Sierra Leone.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming een document 'prescription de médicaments' (dd. 14/12/2018) voor waarin dr. Humbert stelt dat u 'des fragilités psychologiques' vertoont en waarbij ze zegt dat een psychologische opvolging georganiseerd zal worden. U legt ook een 'attestation de suivi psychologique' (s.d.) voor, dat stelt dat u geniet van een psychotherapeutische opvolging. Deze attesten vermelden niets over de oorzaken van uw psychische toestand, noch stellen ze enige diagnose. U legt verder enkele foto's voor waarop littekens te zien zijn en een medisch attest (dd. 24/9/2019) dat stelt dat u inderdaad enkele littekens vertoont. Verder baseert de arts zich op uw verklaringen betreffende de oorzaak. Uit deze foto's en dit attest blijkt echter niet onomstotelijk dat deze littekens het gevolg zijn van een mishandeling (door uw oom). Er kan nog worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u pas op 24 september 2019, enkele dagen nadat u de oproeping voor het persoonlijk onderhoud van het CGVS ontving, op uw vraag langsging bij de arts van het centrum waar u nochtans al enige tijd verblijft.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren op de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS. De kopie van de notities werd aan u en aan uw advocaat opgestuurd dd. 7/10/2019. Daar u, noch uw advocaat, binnen de voorziene termijn, opmerkingen heeft overgemaakt, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud ervan en kan aangenomen worden dat het persoonlijk onderhoud goed verliep.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat afgeleid is uit *"de schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna « EVRM »), artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel"*.

Verzoeker stelt te behoren tot een sociale groep, die *"behoren tot de minderjarigen en gezin"*.

Hij stelt slachtoffer te zijn van huiselijk geweld van zijn oom.

"Ten tijde van de feiten, was verzoeker minderjarige. Hij moet dus als een kwetsbare persoon worden beschouwd. Dit geldt in het bijzonder in deze zaak, aangezien zijn oom de person was die zorgt van verzoeker."

Verzoeker verwijst naar de principes inzake het voordeel van de twijfel.

Verzoeker verwijst naar het principe in artikel 48/7 omtrent vervolging of schade in het verleden.

Hij stelt niet te vrezen voor overheidsactoren en dat de vraag naar bescherming door de autoriteiten dient te worden gesteld.

Indien zou worden geoordeeld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus omdat *"er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrezen van verzoeker - quod non – dan hoeft hem de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet"*.

Verzoeker verwijst uitgebreid naar de artikelen 2 en 3 EVRM.

2.1.2. Het tweede middel wordt afgeleid *"uit de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 48/6, §5, en 62 van de Vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel"*.

Verzoeker stelt:

"De verzoeker is van mening dat de redenering van de tegenpartij om hem een bescherming te weigeren onvoldoend en/of niet adequate is.

- In de eerste plaats, moet worden benadrukt dat de verzoeker op 2001 is geboren. Hij werd dus mishandeld als hij minderjarig was. Hij heeft ook zijn land van herkomst verlaten als hij nog minderjarig was.

Er moet rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker in beoordeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker is nog heel jonge en is nooit naar school gegaan.

Wat betreft de niet-begeleidende minderjarige asielzoekers, dient het voordeel van twijfel ruim worden geïnterpreteerd

[...]

In casu, is het asielrelaas van de verzoeker coherent en geloofwaardig. Daarentegen is de motivering van CGVS onvoldoend en inadequate.

- Volgens de tegenpartij, "geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Kabala".

Nochtans, heeft verzoeker zijn relaas op een zeer spontane en gedetailleerde wijze afgelegd.

Verzoeker is oprecht en geloofwaardig.

Volgens de tegenpartij is het merkwaardig dat verzoeker veel Frans spreekt en begrijpt.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen dat hij frans heeft gelere gedurende zijn vlucht uit zijn land en ook hier in België. Inderdaad, volgt verzoeker lessen van frans sinds zijn aankomst in België.

Wat betreft het verwijt van de tegenpartij over de beweerde verklaringen van verzoeker "500 francs", is het door hem betwist. Verzoeker heeft nooit over francs gesproken.

Wat betreft het ligging van Kabala in Sierra Leone verwijt de tegenpartij een tegenstrijdigheid tussen Zuidelijke en Noordelijke provincie, dient aan te worden herinnerd dat verzoeker nooit naar school is gegaan. Het is dus begrijpelijk dat hij geen geografische kennis heeft.

In dit verband dient opgemerkt dat de tegenpartij geen rekening met alle verklaringen van de verzoeker heeft gehouden. Inderdaad, heeft hij wel verklaard waar de belangrijke gebouwen en plaatsen waren in Kabala ; naam en adres van het hotel in Kabala ; naam van het bank ; naam van het petrol station.

Deze elementen, rekening houdend met zijn jonge leeftijd en het feit dat hij nooit naar school is gegaan, tonen aan dat hij wel in Kabala heeft verbleven.

Wat betreft zijn persoonlijke situatie, volhardt ook verzoeker in zijn verklaringen: zijn vader is overleden in 2012 en zijn moeder is overleden twee jaar later, in 2014.

Verzoeker heeft veel details van de mishandelingen waarvan hij slachtoffer was: [...]

Bovendien heeft ook verzoeker veel details gegeven over zijn gevangenschap toen hij 16 jaar oud was. Hij zat een week bij de politie in het cachot en werd zware mishandeld.

Gelet het bovenstaande, is de verzoeker van mening dat hij voldoende heeft aangetoond dat hij heeft in Kabala heeft verbleven sinds 5 jaar oud. De tegenpartij heeft een gedeeltelijke lezing van zijn verklaringen. Het is onmogelijk voor hem bewijzen uit Somalië te verkrijgen.

- Ter ondersteuning van zijn asielaanvraag heeft ook verzoeker documenten om zijn psychologische problemen te bewijzen.

Meneer C. heeft een psychologische attest neergelegd. CGVS had zich bewust moeten zijn van de psychologische problemen van de verzoeker en bijgevolg, moest de asielaanvraag van Meneer C. met de grootste zorgvuldigheid en zekere flexibiliteit onderzoeken.

Inderdaad, gaat het er niet om aan te tonen dat de problemen van de verzoeker daadwerkelijk zijn.

Dat is niet het geval. Wat wel het belang is, is de capaciteit van de verzoeker te evalueren om adequate de gestelde vragen te beantwoorden. Ook rekening moet worden gehouden met de invloed van de psychologische stoornissen van de verzoeker op het verloop van het gehoor en op zijn vermogen om een coherent relaas te doen.

In casu, zou de psychische gezondheid van de betrokkene een invloed op zijn gehoor kunnen hebben gehad. Zijn toestand kan een schadelijk effect kunnen hebben op zijn vermogen om de feiten waarop zijn asielaanvraag is gebaseerd te verklaren. Dit zou de reden kunne zijn waarom hij enkele tegenstrijdigheden heeft gedaan. [...]

Om de hierboven vermeld redenen is de verzoeker van mening dat CGVS geen rekening met de psychologische toestand heeft gehouden.

Bovendien heeft de verzoeker een medisch getuigschrift waarin wordt verklaard dat hij verschillend grote littekens heeft op zijn lichaam. Men hoeft geen arts te zijn om te bevestigen dat deze littekens uit ernstige mishandelingen komen. Deze littekens zijn verenigbaar met de door verzoeker aangehaald mishandelingen.

Deze documenten zijn begin van bewijs van de verklaringen van verzoeker.

Uit een constante rechtspraak van het Europese Hof van mensen blijkt uit dat de tot staving van een asielaanvraag overgelegde medische certificaten, aan een grondig onderzoek moeten worden onderworpen. (CEDH, R.C. c. Zweden, 9 maart 2010 et CEDH, MO. M. c. Frankrijk, 18 april 2013).

Om een certificaat uit te sluiten, verschillend factoren moeten in aanmerking worden genomen.

De opmerkingen omtrent de geloofwaardigheid onvoldoend is bij de beoordeling van het risico zoals beschreven in het artikel 3 EVRM.

[...]

De wederpartij heeft geen rekening houdend met de individuele status van de verzoeker die zijn in Kabala heeft verbleven en werd ernstig mishandeld door zijn oom.

- Volgens het Artikel 48/6, §5 van de vreemdelingenwet dient toegepast te worden, wat niet correct gedaan werd door verwerende partij : [...]

Verzoeker is van mening dat hij genoeg informatie heeft gegeven om zijn herkomst te bewijzen.

Verzoeker vreest voor zijn leven omwille van de bedreigingen van zijn oom.

- Ter conclusie, de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris-generaal zijn onvoldoende en alles behalve draagkrachtig."

Beoordeling

2.2.1. Omwille van de onderlinge verwevenheid worden de twee middelen samen behandeld.

2.2.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie in het verzoekschrift impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Artikel 1, § 1, 12° van de Vreemdelingenwet omschrijft de kwetsbare persoon als: *“zowel de begeleide als de niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, bejaarden, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan”*.

De vaststelling dat verzoeker minderjarig was ten tijde van de voorgehouden feiten houdt niet in dat verzoeker aanzien kan worden als *“kwetsbare persoon”* in de zin van voormelde bepaling. Tevens voert verzoeker geen concreet verweer ten aanzien van de motivering waaruit blijkt dat hij geen bijzondere procedurele noden heeft en dat er hem geen specifieke steunmaatregelen moeten worden verleend. Uit het gehoorverslag blijkt evenmin dat verzoekers advocaat hieromtrent opmerkingen formuleerde.

Nergens blijkt uit de stukken dat verzoeker ten tijde van het gehoor bij verweerder minderjarig was of dat hij dat actueel nog zou zijn. Verzoeker kan zich niet dienstig beroepen te behoren tot een sociale groep *“die behoren tot de minderjarigen en gezin”*.

2.2.5. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.6. Verzoeker verwijst naar zijn profiel van ongeschoolde minderjarige ten tijde van de vermeende feiten. Hij volhardt in zijn verklaringen dat hij Frans heeft geleerd tijdens zijn reis naar België, dat zijn vader overleed in 2012 en zijn moeder in 2014 en dat hij van Kabala afkomstig is. Hij verwijst naar de elementen die hij spontaan en gedetailleerd vertelde.

De volharding in zijn verklaringen is echter geen afdoende ontkrachting van de vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en terecht stellen:

- inzake Kabala, verzoekers directe leefomgeving voor zijn vertrek, hanteert verzoeker opmerkelijk vaak Franse woorden voor geografische aanduidingen;
- tijdens het relaas over de dood van zijn moeder hanteert hij plots “500 Francs” en wijzigt dit in “500 Leones” wanneer hij onderbroken wordt door de interviewer; de ontkenning in het verzoekschrift vindt geen steun in het gehoorverslag (cf. gehoor CGVS, p. 7) en de Raad ziet niet in waarom de interviewer verzoekers verklaringen niet op objectieve wijze zou noteren;
- verzoeker kent de naam niet van de provincie waarin Kabala gelegen is, hetgeen geen schoolse kennis betreft maar behoort tot de dagelijkse leefomgeving (bv. inzake transportmogelijkheden);
- verzoeker legde inconsistente verklaringen af bij de DVZ en het CGVS inzake de wijk waar hij woonde;
- verzoeker kan geen topografische kenmerken benoemen van Kabala, zoals de kerk (waar hij regelmatig ging eten) en de hoofdstraat (die hij op algemene wijze benoemt);
- verzoeker situeert het overlijden van zijn vader en moeder bij de DVZ en het CGVS in omgekeerde volgorde en legt inconsistente verklaringen af over zijn zuster;
- verzoekers verklaringen omtrent de reden van het verblijf bij zijn oom, zelfs na mishandeling en gevangenschap door deze oom, zijn niet plausibel;
- verzoekers verklaringen inzake zijn leeftijd stroken niet met de periode van de vermeende detentie;
- verzoekers verklaringen dat hij zich in een kelder bevond waar niemand hem kon horen, zijn omwille van de reactie van zijn vriend niet aannemelijk;
- verzoeker weet niet hoe lang zijn oom heeft vastgezet, noch weet hij niet hoe A. vernam dat zijn oom vrij was;
- het is niet aannemelijk dat verzoeker jarenlang de terreur en mishandeling van zijn oom verdraagt door bij hem te blijven wonen, maar dat hij, op het moment dat hij steun en onderdak krijgt van zijn vriend A. en op het moment dat de Sierra Leonese autoriteiten verzoeker trachten te beschermen tegen zijn oom door hem op te pakken, plots wel beslist om te vertrekken uit zijn beweerde land van herkomst.

In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar het psychologisch attest waaruit blijkt dat hij psychologische opvolging krijgt, merkt de Raad op dat de advocaat die verzoeker bijstond bij het gehoor geen opmerkingen maakte inzake zijn psychologische kwetsbaarheid. Integendeel, het blijkt dat de advocaat van verzoeker zowel de ambtenaar van het CGVS als de tolk dankte voor “het geduld” omdat het “geen evident onderhoud” was (gehoor CGVS, p. 17), hetgeen aanduidt dat het gehoor werd afgenomen met inachtneming van verzoekers profiel.

Inzake het medisch attest dient te worden opgemerkt dat dit geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen.

De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dienaangaande betwist verzoeker niet de motivering die bijkomend stelt *“dat het merkwaardig is dat u pas op 24 september 2019, enkele dagen nadat u de oproeping voor het persoonlijk onderhoud van het CGVS ontving, op uw vraag langsging bij de arts van het centrum waar u nochtans al enige tijd verblijft”*.

Gelet op de voorgaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat verzoekers relaas niet geloofwaardig is.

2.2.7. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS